

Присяга на Вірність Польщі.

Згідно з угодою, заключеною між Варшавою і Римом, 8 вересня (як вже ми доносили) католицькі владики в Польщі склали присягу на вірність Речипосполитій на руки президента Войцеховського. Після урочистої Служби в катедрі св. Яна у Варшаві відправленої кардиналом Каковским, і відповідної проповіді кс. Новаковского, переїхали всі владики до Бельведеру, де у спеціально улаженій на сю церемонію салі ждали їх президент Войцеховський, прем'єр Грабські, його брат Ст. Грабські, — автор конкордату, — і ин. польські достойники. Присягу склали всі єпископи (за виїмком двох недужих), а в сім числі українські владики: митр. Шептицький, єп. Хомишин і єп. Коциловський. Присій нагоді варта пригадати текст присяги, згідно з постановою конкордату: „Перед Богом і на святу євангелію присягаю і обіцяю, як личить єпископові, вірність Річипосполитій, Польській. Присягаю і обіцяю, що з повною лояльністю буду шанувати уряд, призначений (установлений) конституцією і що зроблю (справев), щоби шанувало його мое духовенство. Крім того присягаю і обіцяю, що не буду брати участі в жадному порозумінню, ані не буду присутній на ніяких нарадах, які моглиб принести шкоду польській державі, або публічному порядку. Не дозволю моему духовенству брати участь в таких затіях (замерженнях). Дбаючи про добро і інтерес держави, буду старатися віддалити від неї всі небезпеки, про які я знав би, що грозять їй”. Після прийняття присяги, през. Войцеховський — як голосить офіційний комунікат — угощав достойників церкви сніданком...

ПОСТІЙНА ДАТА ВЕЛИКОДНЯ В КАЛЕНДАРІ.

Мозес Б. Котсворт з Бенкувера, директор Міжнародної Ліги Постійного Календаря, дістав відомість від комісії Ліги Народів для календарської реформи, що комісія дістала згоду всіх головніших християнських церков на таку реформу календаря, щоби рік ділився на 13 місяців а Великдень щоби припадав постійно в другу суботу в квітні, почавши від квітня 1928 р.

Після плану, рік діливсяб на 13 місяців, кожний рівно по чотири тижні. Один додатковий день в році не числивсяб до ніякого місяця. Се було загальне свято „Нового Року”. Тринайцятий, новий місяць, мавби називатися „Соль” і складавсяб з послідних двох тижнів червня та з перших двох тижнів липня.

РІДНА ШКОЛА В ШІГО, САСК.

ХОР РІДНОЇ ШКОЛИ В ШІГО, САСК. ПІД ПРОВОДОМ о. ВОЛОДИМИРА СЛЮЗАРЯ.

ПО СЕРЕДИНІ СИДЯТЬ: о. В. Слюзар і його жена. Сидять з ліва на право: Іля Мельничук, Стефан Коропатницький, Тодир Коропатницький і Стефан Хриптул. Сидять з ліва на право: Марія Кирилук, Василіна Петро цак, Наталка Кирилук, Міля Кульчицька, Єлисавета Петруцак, Адея Кульчицька, Єлисавета Мороз, Євгенія Кульчицька. Стоять з ліва на право: Ярослав Стадник, Петро Купровський, Мирослав Стадник, Василь Коропатницький, Марія Мороз, Катина Савчук, Євгенія Радіш, Брина Радіш, Наталка Савчук, Брина Кирилук, Василь Бойчук, Мирослав Стадник і Андрій Коропатницький. —

Сильною виховавчою інституцією, як в релігійнім так і в національнім житті, являється безперечно Рідна Школа. Кожний нарід, який знаходиться в меншості в будь якій державі, старається — прировнившись до обставин даної держави — задержати свою прагдну віру, мову, народну пісню і прочі прикмети своєрідного життя-буття.

Український нарід, який на канадській землі займає чисельно третє з ряду становище зрозумів, що Рідна Школа має виконувати неабі яку важну задачу: вищепити в кождо молододу душу свідомість „чи ми діти”, та „ким і за що закуті”.

Одним із виховавчих середників Рідної Школи — крім знання письма і своєї історії — служить і виучення своєї рідної пісні, в котрій наче в зеркалі відбивається душа укр. народу з його пережитою історією, з його радощами та горем. Тому і сю галузь треба конечно взяти в програму виховання дітей. З власного досвіду констатую, що пісня впливає дуже додатно на розвій молодечих душ. Не менше благородний вплив відбивається і на старших, які слухають зі слезами смутку і радості ніжних звуків рідної пісні.

На долучений світліні видно молоденьких соловейків шіговської Рідної Школи, які на протязі короткого часу під проводом Всеч. о. Слюзаря віддали одно діточе представлення і чотири концерти.

Один з найгарніших концертів був даний в честь Впр. о. Владика Івана Теодоровича в Тідор, Саск, при нагідній візитатії тамошньої парохії „коло Половика” в день 30 серпня с. р. Міська сая була переповнена слухачами. По привитанню о. Владика двома дівчатками та відспівана молитви „Боже великий, єдиний — нашу Вкраїну храни”, співали молоденькі співаки про те, як „Мати доноу кохала”, як „Віав в полю буйний вітер”, котрого козак засумувавшись питав де поділись фортуна, надія та козацька воля. Дальше оспівували долю сиротини в пісні „Та нема гірш нікому”, а також долю бідної вдови, яка посяла для своїх дрібненьких діточок пшениченку і молила Бога Милосерного о урочай. Пригадалась і наша любя ріка Дністер в пісні „Ой Дністре мій Дністре” і не одному із слухачів стали в яві ті гарні дитячі хвили проведені над своєрідною річкою, та много „много інших споминів з рідного „старого” краю, де пробув свої найгарніший молодечі літа. Бурю оплесків викликала пісня про „Чижика” відспівана дівчатками, які своїми

ніжненькими рученятами показували чижикови, як в полю орють на мак, як мак сіють, як він росте і цвіте, як мак рвуть і їдять.

Годі описати того приємного настрою в яким находився Впреосв. о. Владика і всі присутні. В своїй промові до діточок висловив наш Архирей ширю подяку Всеч. о. Слюзарю за його ширю працю в Рідній Школі, як також родичам за піддержання Рідної Школи і висказав невимовну втіху, що під покровом Рідної Церкви виховуються так гарно щирі сини і доньки нашого народу.

На кінець не можна не звернути уваги на велику вагу рідної пісні у вихованні дітей. Навіть чужинці звертають нам увагу на красу нашої пісні, чомуж ми не малиб нею гордитись і любоватись та вищеплювати в молодечі серця нашого цвіту — діточок любов до неї. Німець Боденштедт пише між иншим про українську пісню так:

„Нігде дух народа так живо і ясно не виявився в піснях як в Українців... Коли нарід може так пісні співати, то народ сей повинен не низько стояти в своїм розвитку.”

Зрозуміймож могутню силу нашої пісні, бо вона „НАША СЛАВА, СЛАВА УКРАЇНИ” (Шевченко). Н. П.

ПОЛІЦІЯ АРЕШТУВАЛА ДУХА ХРИСТА.

В Торонті арештувала поліція свящ. М. А. Гелдрета, з спірітуалістичної церкви в Гемілтоні, Онт. Він переконував людей, що отримує вісти з другого світа через медіа (посередників). В своїм ученню він посунав аж так далеко, що одного дня оповістив людям у „церкві”, що „в середу вечер появиться в церкві самий Христос”. І спривді того вечера появилвся в церкві дух Христа в білім одінню і з бородою, але коли детективи арештували того Христового духа, то ним був самий свящ. Гелдрет. Він тепер буде відповідати в суді на оскарження о виманювання в людей грошей під фалшивими претензіями.

ДРУКУЄТЬСЯ

КАЛЕНДАР

„УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ” на РІК 1926

в зміст якого крім календарної частини входять просвітно-наукові статті і розвідки, вибір з найкращої української літератури новіших письменників, як оповідання, нариси і вірші, та практичні домашні поради.

КАЛЕНДАР надзвичайно багатий ілюстраціями з просвітно-організаційного життя Українців в Канаді і Америці, як Народних Домів, Драматичних Клубів, Хорів, Рідних Шкіл, та українських церков.

Окладинка КАЛЕНДАРЯ прикрашена чудовим українським орнаментом в п'ятьох кольорах.

Ціна календаря брошурованого буде 50 центів.

Календар можна замовляти вже тепер.

УВАГА: Остання нагода для Народних Домів, Драматичних Клубів і інших товариств прислати свої світліни для поміщення в календарі. На вироблення кліші треба прислати \$7.50.

Рівнож остання нагода для підприємств прислати до календаря свої оголошення.

UKRAINIAN VOICE,

BOX 3626

WINNIPEG, MAN.